

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku L. N.

o zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 05 maja 2014 r., sygn. akt I Co 1186/14

postanawia :

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić w całości wnioskodawcę od kosztów sądowych w sprawie z jego powództwa przeciwko G. M. o zapłatę, a dalej idące zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd oddalił wniosek L. N. o ustanowienie pomocy prawnej z urzędu oraz zwolnienie go od kosztów sądowych. Powołując się na przepisy art. 117 § 2 k.p.c. oraz art. 102 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd uznał oba wnioski za bezzasadne. Podał, że wnioskodawca liczył się z wytoczeniem powództwa przeciwko G. M. od co najmniej 2011 r., a zatem powinien podjąć starania celem zabezpieczenia środków na koszty związane z ewentualnym postępowaniem sądowym.

Wnioskodawca w złożonym zażaleniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, iż miał możliwość przygotowania się do konieczności wytoczenia powództwa i zgromadzenia środków pieniężnych na pokrycie kosztów sądowych i kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do odmiennego wniosku.

Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie złożonych wniosków.

Sąd Okręgowy uznał wniosek za częściowo uzasadniony.

Jak wynika ze złożonych oświadczeń wnioskodawca uzyskuje dochód w wysokości ok. 1.303,00 zł. Ponosi koszty związane z bieżącym utrzymaniem, ponadto przeciwko niemu prowadzone jest postępowanie egzekucyjne na kwotę 72.900,55 zł. Nie można zatem podzielić stanowiska Sądu Rejonowego, jakoby wnioskodawca miał możliwość poczynienia jakichkolwiek oszczędności na koszty związane z planowanym powództwem. Wnioskodawca zamierza dochodzić zwrotu kwot, które otrzymał w ramach umów kredytowych, a które w rzeczywistości przekazał G. M.. Podał, że wartość przedmiotu sporu takiego postępowania wynosić będzie 65.960,48 zł. Wobec tego opłata sądowa od pozwu to suma 3.298,00 zł. Trudno przyjąć, że wnioskodawca miałby realną możliwość zgromadzenia takich oszczędności, w sytuacji gdy oczywistym jest konieczność ponoszenia kosztów związanych z codziennym utrzymaniem. Stąd też odmowa zwolnienia go do kosztów sądowych planowanego powództwa prowadziłaby w rzeczywistości do pozbawienia strony prawa do sądu. Wobec tego Sąd II instancji uznał, że skarżący zasługuje na skorzystanie z instytucji prawa

ubogich o jakiej mowa w art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i z tego powodu zmienił zaskarżone postanowienie we wskazanej części na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W pozostałym zakresie wniosek jest jednak bezzasadny. L. N. domagał się również ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Choć uzyskał zwolnienie do kosztów sądowych, to jednak orzeczenie to a priori nie uzasadnia uwzględnienia drugiego z żądań. Zgodnie bowiem z art. 177 § 5 k.p.c. sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca w sposób jasny i logiczny przedstawia swoje wnioski, podał zwięźle stan faktyczny powództwa z którym zamierza wystąpić, w terminie złożył zażalenie na orzeczenie Sądu I instancji, stad przyjąć trzeba, że nie jest osobą nieporadną, która wymagałaby wsparcia zawodowego pełnomocnika. Ponadto w toku postępowania sąd w razie uzasadnionej potrzeby będzie udzielał powodowi niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych. Z tego względu Sąd II instancji oddalił dalej idące zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.